

Historia

DRZEWICA - MIASTO O BOGATEJ HISTORII

Drzewica jest miastem o bogatym dziedzictwie historycznym. Powstała na początku XIII wieku, kiedy książę Konrad II Mazowiecki nadał te ziemie komesowi Gosławowi. Ród Drzewickich herbu Ciołek, będący potomkami Gosława, zarządzał miastem przez ponad 500 lat, prowadząc do jego rozkwitu i rozwoju. Ziemie te obejmowały obszar między Puszcą Pilicką a Górami Świętokrzyskimi.

W 1429 roku, na prośbę braci Drzewickich - Mikołaja, zastępcy podkanclerzego koronnego, oraz Jana, proboszcza warszawskiego i sekretarza królewskiego, król Władysław Jagiełło nadał Drzewicy prawa miejskie na prawie magdeburskim, umożliwiając organizowanie cotygodniowych targów i trzech jarmarków rocznie.

Rozkwit w XVI Wieku

Największy rozwój Drzewicy nastąpił w XVI wieku, za sprawą Macieja Drzewickiego (1467-1535), osobistego sekretarza króla Jana Olbrachta, kanclerza wielkiego koronnego króla Zygmunta Starego, biskupa włocławskiego i późniejszego biskupa gnieźnieńskiego oraz prymasa Polski. To on w latach 1527-1535 przebudował gotycki zamek na renesansową rezydencję rodową. Niestety, w 1655 roku miasto zostało zniszczone podczas przemarszu armii szwedzkiej Karola Gustawa, co

zahamowało jego rozwój.

Nowi Właściciele i Okres Oświecenia

Na początku XVIII wieku, po śmierci ostatniego z rodu Drzewickich - Hieronima, majątek przeszedł w ręce rodziny Szaniawskich herbu Junosza. Filip Szaniawski przyczynił się do wielkiego rozkwitu miasteczka, zakładając nowoczesny piec hutniczy i rozwijając przemysł hutniczy. Cały obszar od Pilicy po Góry Kieleckie był bogaty w rudę żelaza, co gwarantowało sukces przedsięwzięcia. Filip Szaniawski sprowadził zagranicznych mistrzów i rzemieślników, tworząc w Drzewicy manufaktury słuckich pasów kontuszowych, pieców „saskich”, powozów, kapeluszy, siodła, chomąt i wytwórnię piwa. W 1787 roku, podczas powrotu z Krakowa do Warszawy, miasto odwiedził król Stanisław August Poniatowski.

Przemiany XIX Wieku

W 1794 roku generał Jan Henryk Dąbrowski zatrzymał się w Drzewicy, co upamiętnia płyta na granitowym głazie w parku miejskim. W okresie napoleońskim Drzewica stała się własnością Franciszka Ksawerego barona Reisky'ego, który poślubił Ludwikę Szaniawską. W 1814 roku wielki pożar zniszczył trzystuletni zamek, a ruiny stanowią dziś wartościowy zabytek.

Baron Reisky miał trudności z zarządzaniem zakładem hutniczym, który wydzierżawił i sprzedał spółce „Bracia Evans”. W 1866 roku „Kuźnice” przeszły w ręce spółki „Lilpop-Rau-Loewenstein”, a później zostały zakupione przez braci Kobylańskich. W czasie Powstania Styczniowego w Kuźnicach Drzewickich produkowano broń i amunicję dla powstańców, co spowodowało utratę praw miejskich w 1869 roku.

XX Wiek i Druga Wojna Światowa

W 1916 roku, z inicjatywy Kobylańskich i Reiskich, powstała Straż Pożarna, a w 1928 roku strażacy założyli Orkiestrę Dętą. Podczas II wojny światowej, 8 września 1939 roku, w lesie Parchowiec pod Drzewicą doszło do krwawej bitwy, w której zginęło wielu polskich żołnierzy. W miejscu bitwy stoi dziś granitowy obelisk z krzyżem „Virtuti Militari”, a mieszkańcy corocznie oddają hołd poległym.

W 1942 roku w Drzewicy utworzono getto dla Żydów, które zlikwidowano rok później. 15 października 1944 roku miała miejsce pacyfikacja miasta, podczas której aresztowano około 300 osób.

Odzyskanie Praw Miejskich

1 stycznia 1987 roku Drzewica odzyskała prawa miejskie, stając się na nowo miastem pełnym życia i historii.

- [Udostępnij: Facebook](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)

Urząd Miejski w Drzewicy

ul. St. Staszica 22 26-340 Drzewica

tel: +48 48 375 60 91, fax: +48 48 375 66 41, e-mail: ugm@drzewica.pl